

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Cum se poate obține respectarea repausului duminical?*

de: preotul Ștefan R. Lungu.

Considerând originea și scopul repausului duminical, respectarea lui este un imperativ al legii pozitive dumnezeiești și al legii naturale. Drept dovadă ne pot servi Sf. Scriptură, Sf. Tradițiune precum și Istoria comparativă a religiunilor.

Respectarea repausului duminical, din partea creștinilor de azi, totuși lasă mult de dorit. Concepția mamonistă și epicureică a vieții, abate pe creștini din vremile noastre — orășeni și săteni — dela respectarea repausului duminical. Ni-se impune deci întrebarea, ca unora ce nu ne este indiferentă ridicarea sau diminuarea prestigiului legii dumnezeiești, cum se poate obține respectarea repausului duminical. Este vorba, ca biserica să-și afirme prestigiul său într-o lume dacă nu ostilă, dar puțin credincioasă și în majoritatea cazurilor indiferentă față de realizarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

În cele ce urmează, vom încerca să indicăm câteva mijloace, cu ajutorul cărora s'ar putea ajunge la respectarea repausului duminical. Mijloacele pentru atingerea țintei propuse, le împărțim după calitatea lor în: I. Mijloacele interne spirituale și II. Mijloace externe, coercitive.

I. Mijloace interne.

1. Activitate preotească exemplară. Preotul prin întreita sa chemare, să fie model vrednic de imitat pentru turma sa. În această privință să-și repete zilnic cuvintele Mântuitorului Hristos: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând faptele voastre cele bune să preamărească pe Tatăl vostru cel din ceruri! (Ev. Ioan.)

* Din pastorala pusă de P. S. Sa Episcop Grigorie prin scrișoarea circulară No. 6085/1928.

Serviciul liturgic, atitudinea liturgică a preotului, corurile, predica, să determine în sufletul păstorilor, necesitatea spirituale, de a participa la aducerea jertfei euharistice și de a respecta repausul duminical din convingere. Suntem de părerea, că mijloacele externe, coercitive în sine, fără cele externe sufletești, nu-și vor ajunge scopul. Respectarea repausului duminical în felul acesta se va face nu de silă, ci din convingere. Mijloacele externe să se întemeieze și să completeze pe cele interne.

2. Propaganda religioasă culturală. Să se atragă atențiunea păstorilor, prin conferințe, predici, cu graiul viu și în scris asupra foloaselor sufletești și fizice, care emanează din respectarea repausului duminical.

3. Educația religioasă a intelectualilor. O chestiune foarte actuală, dar în acelaș timp complicată este educația religioasă a păturii intelectuale. Fiind o problemă, care face să se trateze separat, aici o atingem, în măsură în care privește repausul duminical. La țară spre pildă țăranul, care orice s'ar zice observă purtarea religioasă a intelectualilor din localitate, nerespectarea repausului duminical, precum și necercetarea bisericii de către intelectualii localnici, formează „piatra de scandală” pentru religiozitatea sa. Fără concursul efectiv al intelectualității opera sacerdotală — la orașe și sate — va suferi. În această privință rămâne valabil dictonul: Verba movent, expla trahunt! Dacă n'avem intelectuali, capabili pentru misiunea externă a bisericii, cum s'ar zice, ni-se impune datoria să-i formăm!

4. Propaganda antialcoolistă și înființarea societăților de temperanță. Alcoolismul este un păcat, de care suferă o bună parte a păstorilor noștri. Alcoolismul, deci încă formează

un motiv pentru necercetarea bisericii și pentru nerespectarea repausului duminical. Făcând propagandă antialcoolistă și înființând societăți de temperanță, delăturăm o piedecă formidabilă din calea respectării repausului duminical.

5. Recompensățiunea sufletească. Abătând mintea păstoriților „dela cel viclene lumeșii”, se cuvine, dar se și așteaptă să se ofere hrană sufletească, compensatoare. Casele cultura e, prin gazetele, bibliotecile populare, conferințe și reprezentațiuni teatrale ar putea oferi hrană sufletească bogată maselor. În felul acesta respectarea repausului duminical s'ar socoti drept și un mijloc plăcut de reconfortare morală și fizică.

II. Mijloace externe.

1. Revizuirea legii repausului duminical. În statele creștine respectarea repausului duminical se cuprinde ca dispozițiune legală și în legislația civilă. Astfel la noi avem în această privință „Legea pentru regulamentarea repausului duminical și al sărbătorilor legale”. (Monit. of. No. 131 din 1925), apoi un „Regulament pentru punerea în aplicare a legii repausului duminical”. (Monit. of. No. 136, din 1925.) Cei care dispozițiunile legale se poate observa ușor unele insuficiențe, care prin intervența factorilor bisericești, competenți și bunăvoința legistatorilor s'ar putea corecta. Socotind în categoria repausului duminical și sărbătorile noastre bisericești, aflăm în „Ligra” și „Regulamentul” din chestie o lacună. S'a făcut adecă o selecționare a 11 sărbători iar restul sărbătorilor „nelegale”, îl aduc pe preot în coliziune.

Preotul predică și săvârșește cele sfinte într'un fel, iar legea civilă prevede altfel. Se impune deci o revizuire în acest senz.

O lacună, respective „vulnera legis” este Artic. 16 a „Legii repausului duminical” care zice: „Bălciurile, sau iarmaroacele care au loc din vechime la date fixe, vor începe și continuă potrivit tradițiunii, indiferent dacă ziua sau zilele când cad ar fi Dumineca, sau una din sărbătorile legale prevăvute la art. 2”. Derogarea acestei excepțiuni dela regula generală a repausului duminical oferă un nesfârșit material de discuție între sectari, atunci când bălciul are loc Dumineca. Sectarii și în special bapștii de facto se rețin dela tăg, iar creștinii dreptcredincioși se dovedesc din nou a asculta mai mult de oameni, decât de Dumnezeu. Preotul dacă liturghiște de regulă se afiă singur, fără credincioși.

Această anomalie ar încetă, dacă târgurile s'ar amână pentru altă dată.

2. Controlarea aplicării legii repausului duminical. Orce lege, oricât de salutară și frumoasă ar fi, este eficace numai dacă se aplică, se pune în practică. Organele competente vor controlă deci cu toată rigoarea aplicarea legii repausului duminical, precum și pedepsirea abuzurilor. Dispozițiunile legale ușor pot fi eludate, fără controlul necesar. Asă Art. 10. al Regulamentului la punct 3 zice „H telurile, hanurile, cafenelele, cofetăriile, plăcintăriile, ceainăriile vor putea rămâne deschise toată ziua (Dumineca și în sărbătorile legale) La punctul 7 se zice mai apoi „Cărcumele și bodeg le vor fi deschise numai dela ora 12 până la 19. Totatătea măsuri bune, dacă s'ar păzi întocmai! Se impune deci un control sever pentruca să se închidă nu numai poarta principală ci și porțile din dosul acestor localuri publice, prin care intră profanatorii repausului duminical.

3. Respectarea repausului duminical de către oficile publice. Adeseori se observă, că repausul duminical nu obligă pe angajați oficilor publice. Preotul merge la biserică, iar o samă de funcționari, trec la birouri, ca în orice zi săptămânală. Este adevărat că lucrul spiritual nu se poate reglementa, întocmai ca cel fizic, dar funcționarul conștientos, cu educație creștinească își va aranja îndatoririle sale astfel, ca să observe repausul duminical și în oficiul său. Va cercetă sf. biserică, și nu va lăsa impresia în mulțime, că pe dânsul nu-l obligă repausul duminical.

Acestea ar fi pe scurt mijloacele cu ajutorul cărora s'ar putea ajunge la respectarea repausului duminical. Ca principiu reținem precum spusese la început, că mijloacele externe vor putea realiza rezultate vizibile, practice. Reforma externă să se întemeieze pe cea internă; zice Mântuitorul Hristos: „Spiritul este care face viu, carnea nu foloseșe nimic”.

(Ev. Ioan. VI. 63)

Biserica noastră și dușmanii ei.

Studiind viața religioasă a poporul nostru trebuie să ai momente când te prinde o îndolală grea.

Regula istorică este că din ce este mai oprimat, mai schingiuit un popor, din ce ține mai cu tărie, la obiceiurile lui, la limba lui, și mai presus de toate, la credința lui. Ori poporul nostru a avut din destul parte de suferințe, așa că urmarea ar trebui să fie un conservatism de piatră pe toate terenele, dar mai ales pe terenul credinții. Așa că stai mirat când vezi că

pe unele locuri poporul nostru se lapadă de portul său, de obiceiurile moștenite din străbuni, dar mai cu seamă ce este aproape de neînțeles, că acest popor unde și unde se lapadă de credința lui, sfințită prin iubirea atâtor și atâtor înaintași.

Oare este obosit sufletul neamului nostru, de nu mai are puterea să respingă atacurile, cari se îndreaptă către miezul ființei lui, ori s'a abătut asupra lui cea mai groaznică nenorocire ce se poate închiplu: dorința de a-și uita originea sufletească formată din credința strămoșască?

Nu, sufletul poporului nostru nu este nici obosit, nici uituc, nici disperat. Se întâmplă altceva cu el. Poate niciodată nu au fost mai actuale cuvintele psalmistului citate de apostolul Pavel (Romani c. 3. v. 11-18), ca în zilele noastre „Nu este drept nici unul; Nu este nimenea care să înțeleagă; nu este nimenea care să caute pe Dumnezeu. Toți s-au abătut, s'au făcut împreună netrebnici, nu este nimenea care să facă binele, nici unul măcar. Gâtlejul lor este groapă de sânge, cu limbile lor viclenoase; venin de aspidă este sub buzele lor. Gura lor este plină de blăstăm și amărăciune; Grabnice sunt picioarele lor a vărsa sânge, Stricăciunea și mizeria este în căile lor. Și calea păcii nu au cunoscut. Nu este frică de Dzeu înaintea ochilor lor”.

Necredința și un individualism dus până la sălbătăcie, care încunjură tot pământul ca o ceață deasă a atins și poporul nostru.

Lumea s'a desvâțat să aștepte cu răbdare creștinească fructele dulci ale credinței în D-zeu, care se coc mai încet ci aleargă în galop către roadele lumii acestora cari par mai dulci, ca apoi mai târziu să se dovedească de amare și primejliose.

Încrederea în știința și puterea omenească i-și face acum turneul triumfal prin lume. Înțelepciunea lumii acesteia, care este nebunie înaintea lui Dzeu, se bate cu credința în atotputernicia lui Dzeu.

Și la orice bătălie trebuie să cadă și jertfe. Și aceste jertfe le dau toate popoarele și trebuie să le dăm și noi. Sunt momente de criză în zilele de boală grea a popoarelor ca și în a singuratlicilor oameni. Aici leac nu este decât așteptarea. Ori vrea Dzeu să învingă viața și atunci învinge viața, ori dă Dzeu cure liber morții și atunci învinge aceasta.

Că trăim timpuri de îmbolnăvire a sufletelor, este clar.

Fiindcă altcum nu am putea înțelege cum de cutare credincios al nostru care i-și făcea trei cruci când auzea numai sunetul clopotului chemător la slujbă și care în alte vremuri ar fi socotit de nebun pe orisicine, care l-ar fi sfătuit să se lapede de legea lui, azi, fără să știe el singur de ce, a început să ocolească biserica și să socotească că e bine să hulească biserica preste al cărei prag a călcat cu cea mai adâncă zmerenie până acum. Nu e cu puțință să nu fie

cuprinși de o grea boală sufletească acei oameni cari pe câmpul de luptă au învoat numele lui Dumnezeu în fiecare clipă și i-au făcut cele mai fierți făgăduințe ca, mai apoi să uite tot și să trăiască după ce și-au mântuit corpul de gloanțe chiar *contra lui Dzeu*.

De toate războaiele mari se țin nedespărțite ca umbra, bolile sufletești. Așa este și acum. Explicarea atitudinii dușmanilor sf. biserici zace în ființa lor bolnavă. Atunci, când vedem, victimele păcarului deslipiri de către neam și de către biserică trebuie să avem și optimismul necesar în suflete, dacă suntem creștinii adevărați.

Adostolul Pavel când era în situația cea mai grea atunci i-și simțea credința în învingerea definitivă a bisericii mai tare, și o arăta în fața lumii. Și noi să avem acest optimism că, ceea val ca valul trece, și biserica noastră va eși, și din acest veac iatara dela Dzeu, învingătoare. Apostolul Ioan zice „Că tot cel născut dela Dzeu învinge lumea, și această biruitoare ce a invins lumea este *credința noastră*”.

(Ioan I. c. 5 v. 4)

Dr. Ștefan Cioroianu,
protopop

Episcopatul ortodox din Ardeal și legea Cultelor.

Comunicat

Astăzi în 27 Februarie s'a întrunit la reședința Episcopiei noastre din Cluj sinodul episcopesc al bisericii ortodoxe din Ardeal, la o consfătuire în chestiunea proiectului de lege al Cultelor. La ședința prezidată de I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan, au luat parte P. Sfinții lor Episcopii Roman dela Oradea mare, Nicolae al Clujului și Grigorie al Aradului. Înălții ierarhi al bisericii ardeleni au examinat problema cultelor din toate punctele de vedere luându-și în deplină armonie și solidaritate hotărârile cuvenite în această chestiune. Punctul de vedere al episcopatului ortodox din Ardeal precis și hotărât este în deplină concordantă cu interesele superioare ale statului nostru românesc, dictate de evoluția istorică a acestui stat și a neamului nostru peste tot. Hotărârile luate se vor prezenta corpurilor legiuitoare și credem că ele sunt singurele soluții juste și drepte a problemei legii cultelor.

Părererea P. Sf. Episcop NICOLAE al Clujului asupra celei mai recente cărți a P. Sf. Episcop GRIGORIE.

În zilele acestea a apărut o nouă lucrare a P. Sf. Episcop Grigorie, pe care P. Sf. Episcop Nicolae al Clujului o recomandă prin următoarea adresă circulară către preoții eparhiei:

„Neobositul Episcop al Aradului P. Sf. Sa Dr. Grigorie Comșa a scoș în tipar o nouă carte preți-

oasă, care satisface unei nevoi arzătoare activității pastorale a preoștelor noastre. Cartea poartă titlul: „Treisute cincizeci pilde pentru predici și alte cuvântări”. Insuși titlul îi indică și cuprinsul.

În zilele noastre problema pastorală a preoștelor noastre reclamă la locul cel dintâi propovăduirea cuvântului evanghelic. În vremile schimbate și biserica noastră e nevoită să țină pas cu evoluția. Problemele naționale din trecut au căzut pe alt plan, în atribuțiile altor factori, iar preoșimea e datoră să revină cu trup și suflet la chemarea ei sufletească, divină, preconizată de evanghelia Mântuitorului. Propovăduirea cuvântului acestei evanghelii cu fapta și cu cuvântul este factorul principal care poate da astăzi bisericii noastre adevăratul izvor de apă vie și mântuitoare. Dovada cea mai grăitoare ne-o oferă sectarii, cari numai pe calea aceasta își seceră roadele credințelor lor rătăcite.

Poporul reclamă astăzi cu mai multă stăruință o revelație sufletească, o înviere a religiozității.

Pentru aceasta și preoșimea trebuie să țină seamă de pulsul vremii să-și însușească acest puls și să-și călăuzească credincioșii pe calea mântuitoare a credinței străbune a bisericii noastre dreptmăritoare.

În serviciul acestui scop dă cartea P. S. Sale Episcopului Dr. Gr. Comșa cea mai bună și cea mai prețioasă contribuție.

Isus Hristos prin pilde și-a făcut accesibilă masei propovedania sa. Același lucru îl fac și cele 350 pilde din această carte. Sunt exemple și întâmplări din viață, unele sguđuitoare, cari folosite în cuvântări este imposibil să nu miște sufletele ascultătorilor. Orânduite înțelepțește în rând alfabetic după diferitele probleme pastorale ale preotului ele stau la dispoziție la orice prilej și în orice moment pentru a le putea utiliza cu folos.

Este însă o carte, care ar fi bine să între și în casele credincioșilor, ca o carte de familie, în care poți afla în orice împrejurări de viață, pilde bune de urmat și de îndrumare.

Este însă indispensabilă pentru orice preot în propoveduirea cuvântului dumnezeesc.

Cartea tipărită în condiții escelente, într-o esenție ireproșabilă pe 400 pagini costă 100 Lei.

Indatorăm pe preoștii noștri să și-o comande dela Biblioteca Diecezană din Arad, ori prin P. O. Protopopii să ni-se comunice numele celor ce vor s-o comande ca să le-o punem noi la dispoziție pentru prețul de mai sus.”

Cluj, la 27 Februarie 1928.

Nicolae

Episcopul Clujului, Vadului și Feteacului.

Cețiți și răsândiți

„Biserica și Școala“.

Pocăiții.

Descoperirile făcute de S'guranța din Cluj în sâmul pocăiților din Cluj au scos la iveală lucruri urite în sarcina acestor rătăciți. S'a dovedit că pocăiții nu sunt oamenii lui Dumnezeu, sub cuvânt că fac religie au uneltit în contra țării și a statului românesc. A ieșit la iveală că stau în slujba Ungurilor dela Bpesta și a ovreilor dela Magdeburg, cari vreau cu orice preț să ne surpe țara.

Stau apoi în legătură de frățietate cu comuniștii dela Moscva, cari știm ce gânduri poartă țării și neamului nostru. De-aceea e bine să-i cunoaștem dela început și să ne ferim de ei ca de șerpii otrăvitori.

S'a mai dovedit că baptiștii, mleniștii și toți pocăiții primesc bani dela Bpesta dela New York și de aiurea, ca să turbure apele în țara noastră. Tot așa primesc bani dela bălșevici și aceștia pentru ca să ne surpe țara.

Iar ce e mai urit este împrejurarea că acești bani intră în buzunarele șefilor propagandiștilor. Șefii cari umblă din sat în sat au plată din acești bani câte 15—20.000 lei la lună, iar comandanții lor și-au ridicat palate în București, Cluj, Arad și în alte orașe.

Iar bieții credincioși pocăiți, poporul dela sate plătește câte 500—1000 lei de fiecare cap taxă la mâna acestor propagandiști. Nime dintre pocăiții dela sate nu s'a gândit însă să facă odată întrebare și să cerceteze, ca să vadă unde se duc acești bani și pe ce se cheltuiesc.

Astfel un șef de lângă Alba-Iulia a încasat dela țărani din Păclșa peste 60000 lei spunând că le face casă de rugăciune, dar la urmă s'a șters cu bani cu tot.

Țăranii amețiți de vorbele propagandiștilor cari sbiară în contra bisericii și a preoșilor se lasă isplătiți și cad în cursă. Și sunt mulți cari trăind rău cu preotul fug de biserică, pentru că biserica le cere de fiecare casă 15—30 banii sidoxie la an, dar nu le cade greu să le dea șarlatanilor străini câte 500-1000 lei pe an de fiecare suflet din casa lor.

S'guranța statului i-a călcat acum pe degete pe hoți, i-a pus la răcoare și îi va pedepsi după cum se cuvine.

Ar trebui însă să înțeleagă și țărani noștri ce primejdie sunt pocăiții pentru neamul românesc și pentru Țara românească, să se trezească și să alunge din satele lor pe toți lupii îmbrăcați în piei de oae, cari vin cu vorbe dulci, dar cu sufletul încărcat de ură în contra țării și a neamului, pentru ca să ne otrăvească și sufletele noastre.

„Glasul Ardealului“.

Un drum mai serios pentru viața tineretului.

Un glas lăuntric ne îndeamnă „să ne cercetăm sufletul nostru,” căci de rezultatele triste, se plânge toată lumea, și nu poate fi altfel.

În adevăr, privind tabloul vieții de stăzi, vedem că omul se închină numai la frumsețele superficiale externe, iar la ivorul vieții la suflet, vedem cu regret, că ceea ce se culege, este tot superficialitate și sunt totuși chestiuni atât de logice, atât de simple și reale dacă generația de astăzi atât de grăbită în toate direcțiunile, s'ar opri un moment din graba-i vertijinoasă și ar vedea că, „din stejar, stejar răsare omul” iar „din minciună nicodată, n'a eșit un adevăr.”

Apoi, printr'o observație mai detaliată, tineretul singur ar putea să-și de-a seamă, de fragilitatea drumului urmat, cât, și de stabele rezultate ce va culege.

Iar un drum nou și mai sigur, se poate ori când urma, căci pentru a face bine, nu este nici odată prea târziu. Și dacă generația de după război, nu este destul de întărită sufletește, din diferite împrejurări, independente de voința ei, totuși aceasta nu o îndreptățește, nici să se cugete la fapte, cari nu-și au justificarea sub nici un cuvânt.

Țara așteaptă un spirit disciplinat sau chiar mai mult, cari să pue ordine, în tot ce vitrejia vremurilor a nimicit, a deșfurat și pervertit, dela ordinea normală a lucrărilor, și acum

Tineret ce porți în Suflet Viitorul țării tale!
Oprește-te un moment din drumul ușoarelor zicale;
Și privește la trecutul Neamului mult glorios!
Ce a pășit în vremuri grele Prin credința în Hristos!
Și când țara azi așteaptă plină de îngrijorare
Să-i răsară ca din basme un stejar condicător
Unu-l glasul de chemare Către bunul nost' popor!
Glasul tinărului rege ce grăește către noi
Tinerii voi veți înțelege țara scoateți din nevoi!

Maria Livescu
profesoară.

Apa vieții

Prorocul și împăratul Solomon se plânse odată că viața omului e prea scurtă:

— Ce-mi folosește înțelepciunea, dacă nu mi-ai dat să mă bucur de roadele ei?

Partea cea mai mare a zilelor mele s'a scurs înainte de-a ajunge să fiu om înțelept. Și acum când să iau folosul acestei înțelepciuni, iată-mă în pragul mormântului! Ce e înțelepciunea omului de cât frumusețea trecătoare a unei flori?

— Multe zile și săptămâni se scurg până când i-se deschide potirul. Și tocmai când e mai frumoasă, farmecul ei se stinge, se vestejește, fără să se bucure de roadele sale.

Asfel vorbi și se jeliu prorocul când, ridicându-și spre cer privirea, zări un inger coborând din înălțimi cu un vas de safir în mână.

— Solomoane, eu vin de lângă scaunul Atotfăcătorului. El a auzit plângerea ta și-ți trimite prin mine apa vieții. Dacă vei bea din vasul acesta, vei fi nemuritor și te vei bucura de o tinerețe veșnică; dacă nu vei gusta-o, când îți va sosi ceasul, vei merge și tu pe calea pe care merg toți muritorii.

S'apănul te lasă s'aleg; fă cum îți place... Zicând acestea ingerul puse vasul la picioarele prorocului și se făcu nevăzut.

Solomon nu știa ce să facă.

Adună deci pe toți sfinții săi și-l rugă să-și spună părerile.

Aceștia toți într'un glas îl sfătuiră, să bea din vas și să ajungă nemuritor.

Butimar însă, cel mai înțelept dintre sfinții, netind de față, prorocul trimise să-l cheme, și-l ceru să și spună și el părerea.

— Măria ta! — zise Butimar — apa aceasta este numai pentru tine hărăzită sau poți să dai și altora să bea?

— Atotputernicul m'a împărtășit numai pe mine cu acest dar!

— Dacă așa stă lucrul, — copiii tăi, prietenii și iubitele tale soții, vor muri rând pe rând, ș'atunci tocmai ca un pom, care în fiecare an e despulcat de cele mai frumoase roade ale sale, tu vei perde și vei jeli în fiecare săptămână și în fiecare zi, rând pe rând câte unul din cel mai aproape și mai dragi ai tăi. Ce farmec va mai avea atunci pentru tine nemurirea, a cărei soartă va fi o jale nesfârșită? Dacă nu pot să fie nemuritori împreună cu tine toți aceia pe cari îi iubești, nemurirea va fi pentru tine un chin veșnic.

— Așa cred și eu! răspunse prorocul. Pământul nu-i făcut ca să poarte pe scoarța sa copii nemuritori, altfel soarele ar trebui să se oprească liniștit în mijlocul cerului. Plângerea mea a fost nedreaptă. Un înțelept care în vecl ar fi osândit să locuiască în această vale a prostiei, să poarte în vecl lanțurile potelilor pământești și să nu mai vadă capătul drumului spre care să târăște ca un șarpe, ar fi cel mai nenorocit om de sub soare.

Când profetului se întoarse în odaia sa, apa din vas secase.

El căzu atunci în genunchi și zise:

Stăpâne, iartă robului Tău care a cărtit împotriva lucrului mâinilor Tale. Numai Tu singur ești înțelept, Tu ai orânduit toate, iar fiul țării, nu poate decât să se minuneze de faptele Tale, să te laude și la țărână să se întoarcă..

Numiri păgâne.

De curând, un tată din America a înscris pe fata sa în registrele de stare civilă, sub numele Aldebarontiphescofernia.

Ce însemnează acest nume și de unde se trage nu se știe, dar se vede acum și în America, unde există cea mai mare libertate în ce privește darea numelui, că astfel de excese ar trebui împedecate de autorități. Se citează exemplul Elveției, unde s'a interzis unui lucrător să și numească băiatul „Lenin”, de oarece părinții nu au dreptul să și exteriorizeze astfel convingerile lor politice; se recomandă de a se imita severa intervenției a lui Musolini contra debandadelor la darea numelor și a se interzice toate numele care nu există în calendarul creștin. Interzicerea vine de acolo, că unii părinți italieni dădeau copiilor nume ca: „Revoluție”, sau „Republică”, „Soviet”, „Anarhie” și altele asemănătoare.

Unii propun ca copiii să fie lăsați fără nume până ce devin destul de mari, pentru a și face singuri alegerea. Dar până atunci cum să fie chemați copiii?

Țăranii în propagandă culturală-religioasă.

Cu abateri dela obiceiul local, corul bisericii ort. rom. din Radna, a aranjat în seara zilei de 29 Ian. un concert foarte bine reușit din toate punctele de vedere.

Zic, cu abateri dela obiceiul local, fiindcă Rădnanii totdeauna în ziua de Bobotează aranjau tradiționalul lor concert, la care — pe vremuri — participau toți intelectualii depe valea Mureșului. După ce treceau toate serbările de iarnă, parcă te străteau mai bine să asistă și la o serbare de înfrățire. Concertul Rădnanilor depe vremuri era prilej de reculegere și înfrățire.

Vremile însă au trecut, patimile s'au înmulțit, conducătorul acelor serbări, fostul inv. Tr. G. Vuiescu s'a dus să și continue opera, în altă parte ori să se mai odihnească după vreo 15 ani de muncă depusă în această comună.

Când eră aici, îi avea pe toți în jurul său, dar azi s'au împrăștiat și sunt divizați în două tabere politice — Că vezi bine azi a face politică înseamnă a face cultura. *Uide se face cultura — zicem noi — acolo oamenii trăiesc ca frații „ba mai bine”.*

Elevii, care au iubit mai mult pe fostul lor învățător, azi caută să și continue opera. Și bine fac. Ei lasă să se vadă că, țăranul nostru nu stă locului, ci merge înainte și singur. Aceștia merg singuri, dar merg bine, fiind ocrotiți și îndrumați de P. O. D. presbiter P. G. Vuiescu.

Conducătorul de azi al corului Teodor Tripon s'a ridicat dintre ei și prin diligență proprie, făcând școală muzicală, a ajuns să fie în stare a instrui orice cântare. Având apoi la dispoziție și elementele cele mai bune și bine dezvoltate în ei simțul muzical încă din școala regimului apus.

Fiindcă azi nu mai avem școli confessionale rădnanilor nu le-a stat la dispoziție vre'o sală ci T. Tripon la el acasă săptămâni de arândul, ba de 3 ani ternile și-le petrece instruiind corul.

Pe lângă punctele de cor: „Cântecul oșteanului” „Iarna”, „Ce te legeni codrule”, „Vraja” și „Ileuța”, au fost executate cu precizie, observându-se foarte bine nuansările. S'a predat și „Dale lui Păcală” comedie în 4 acte în care s'a distins tânărul Gh. Arghelini în rolul lui Păcală. A arătat că este vrednic de numele bătrânului Anghelini, care nici acum nu se poate părăsi de cântare. A și produs mult haz și în predarea altor monologuri din program.

Se cuvine laudă și celorlalți debutanți, cari sau achitat pe deplin de rolurile ce le-au avut.

Ca cele scrise mai sus să corăspundă titlului, vreau să amintesc că acest cor este gata a merge chiar și pe sate a da concerte, ori a cânta sf. liturgie, unde este poștit.

În ziua III-lea la Nașt. Domnului preoții din cercul religios Radna au ținut ședință în Bărașca unde nu este nici biserică, nici școală, căci sunt numai vreo 30 familii de servitori. A fost de ajuns să amintesc lui T. Tripon, dorința de a face bucuria Bărașcanilor la Nașt. Domnului ei deja erau acolo când noi preoții am sosit. Ne-au spus că de câte ori vom avea ședințe și ori unde să-l invităm și pe ei și vor merge. nu pentru bani, ci numai pentru a ști, că și ei pot să răspândească o rază de lumină să miște o inimă și să ducă mângăere sufletelor năcăjite.

O dorință am avea: Să caute coriștii bătrâni și de aci înainte a atrage în jurul lor și pe cei ce l-au părăsit „și dacă vreunul nu ascultăde cuvântul vostru pe acela să-l însemnați și să nu mai aveți cu el nici un amestec, ca să fie rușinat. Dar nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci dojențiți-l ca pe un frate” II Tes 3. 14—15.

Șoimoș.

I. Chebelean
preot

INFORMAȚIUNI.

Personal P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie a sosit la reședința Sa din Arad, — venind dela București — Luni 27 Februle 19.8.

I. P. S. Sa Metropolitul din Sibiu în America. Românii din Niles, Ohio, Statele-Unite ale Americii de Nord, hotărând să și clădească o biserică, s'au adresat mitropoliei ortodoxe din Sibiu, cerând binecuvântarea arhierască.

În răspunsul său mitropolitul Nicolae Bălan al Sibiului, după ce le dă binecuvântarea, le promite că cu ajutorul lui Dumnezeu va întreprinde o călătorie în America și le va sfinti biserica.

Călătoria M. S. Reginei Maria. M. S. Regina Maria însoțită de prințesa Ileana se așteaptă să sosească în luna Martie la Paris.

La Geneva dl Titulescu va cere pedepsirea Ungariei. De partea dsaale vor sta Franța, Polonia, Olanda, China, Japonia, țările Americii de Sud, Cehoslovacia și Jugoslavia. În contra lui vor fi Germania, Canada și Italia.

Di Iorga la Paris. Di Iorga este dus la Paris, fiind primit de prieteni și studenți. Di Iorga va ține la Sorbona obșnuitele sale conferențe, cari în anul acesta vor fi în număr de zece.

Bandit călugărit în Neapole a murit zilele acestea Pascal Scatzo, în vârstă de 83 de ani. Fusese, între anii 1860—1866 bandit. În ocnă a stat peste 40 de ani; în timpul pedepsei, omul s'a schimbat cu desăvârșire și s'a hotărât să se călugărească. În 1915 a scăpat de închisoare, s'a făcut călugăr și a dus o viață evlavioasă.

Doftorie bună. Un țarau publică în „Lumină Statelor” din Sibiu doftorie bună pentru tămăduirea bolilor sufletești: Tuturor celorce sunt bolnăvi cu sufletul, li se recomandă următoarea rețetă tămăduitoare, foarte bună, și foarte ieftină. Adună frunzele răbdării. Culege floarea smereniei, strânge sămânța blândeții, la ramurile deselor rugăciuni. Pe toate acestea uscându-le prin înfrânarea postului, le măruntează cu cuțitul cântii, pune le apoi în oala mustrării cugetului, loarnă peste ele apa lacrimilor, acopere-le cu pânza umilinții, așază de desubt focul dragostei și le ferbe cu supunerea ascultării. Apoi turnându-le în vasul înțelegerii, bea-le cu nădejde neîndoită și îndată te vei dămădui.

Anul prăpăstiilor. După socotilile încheiate, anul 1927 a fost anul celor mai multe prăpăstii. Pe tot cuprinsul pământului au fost 37 mari vărsări de apă 6 erupții, vulcanice și 38 de mari furtuni, care au adus nenumărate nenorociri. Au pierit în timpul acestor prăpăstii 3671 de osmenți și 9849 de oameni au fost răniți, pe tot pământul, în afară de China, unde s'au prăpădit, în timpul cutremurului de pământ din anul trecut peste 100.000 de oameni.

Analfabeții sunt oamenii cari nu știu citi și scrie. Iată aci câți oameni dintr'o sută nu știu citi și scrie în diferitele țări: Anglia 18, Argentina 514, Australia 1.6, Austria 137, Belgia 127, Bulgaria 665, Brazilia 852, Canada 11.—, Dania 02, Egipt 928, Franța 141, Grecia 572, Germania 05, Holanda 08, India 921, Italia 37—, Portugalia 688, România 50—, Rusia 69—, Rusia asiatică 87, Serbia 589, Spania 587, Ungaria 333. Cel mai mulți neștiutori de carte îi are Rusia și mai puțin îi are Dania. În România sunt 50 la sută.

Revenire la ortodoxie. În comuna Băgaciu jud. Târnava, a revenit la biserica mamă, dela gr-catolici 53 de familii.

Predică pacifistă. Aa apărut în românește frumoasa predică pacifistă, rostită de profesorul american Harry Em. Toșdick, de pe amvonul bisericii catedrale sf. Petru și Pavel din Geneva, cu ocaziune ședinței a VI-a a Soc. Națunilor.

Predica a apărut sub titlul „Conștiința Creștină și Războiul”, în traducerea preotului C. M. Grumăzescu, prof de teologie Galați, referent cultural al Episcopiei Dunărea de Jos, și se poate primi dela autor în preț de 10 Lei exemplarul.

Administrator protopopesc Veneratul Consistor al eparhiei noastre, în ședința sa plenară ținută la 1 Martie l. c. sub prezidiul P. S. Sale părintelui Episcop G. Iorga, a numit administrator protopopesc la Ineu, pe părintele *Mihail Cosma* din Râpsig.

Legea cultelor. Atlăm că, proiectul pentru legea cultelor a fost depus la Senat Joi, în 1 Martie l. c.— Poporul și preotimea ortodoxă așteaptă cu îngrijorare și dacă va trebui își va spune cuvântul.

BIBLIOGRAFIE.

Părintele protopop, consilier la episcopia din Arad, Dr. Gheorghe Ciuhandu muncește cu mare zor. Broșurile Sf. Sale din biblioteca „La vatra sufletească a Neamului” apar una după alta. Acum vestim numărul 8 din aceasta bibliotecă, care are titlul: **Luptele iconoclastice din veacurile VIII—IX și Un erou al ortodoxiei românești din veacul XVIII.** Sunt două conferințe bine reușite, cari vor fi cu plăcere citite.

Posta Redacției.

Părintele Tr. Tertbenț, Galșa. Fixarea dîrnelor protopopesci, nu cade în competența redacției acestui organ, precum nu cade nici fixarea birului și stolelor preoțesci. Sfinția Ta să te adresezi în cauză Venerabilului Consistor.

Judecând mai profund, credem că Sf. Ta vei fi de convlugerea ca, aceste chestii delicate să nu le ventlăm în ziaristică.

Ceealaltă chestie se prezintă altcum decât o judece Sf. Ta.

În săptămâna lăsutului de carne se poate împărtăși taina Sfintei căsătorii. Tot așa și în săptămâna brânzei, însă condiționat: cu dispensă arhierescă. Noi credem că era mai consult să ceri sf. Ta această dispensă pentru cele 2 părechi de tineri respinși dela nunta, căci probabil ele vor viețui în concubinaj. Și atunci?

Ei acum cu serbarea culturală din Pâncota. Un mănunchi de tineri însfleați de ideea frumoasă creștinească, de-a îmbrăca nește copii goi și sărmani ce cercetează școala primară plasată în edificiul Seminarului din Arad, s-au trudit să aranjeze o serbare culturală împreună cu concert și dans, în seara zilelor de 25 și 26 Februarie a. c. în Pâncota. În această intenție de caritate, națională și culturală, i-a ajutat și revista noastră, făcând puțină propagandă în favorul scopului frumos. Este păcat acest lucru părinte Terebenț? Noi știm că, de fapt postu Invierii Domnului se începe în dimineața zilei de 27 Februarie. Să ne ținem de tipic și canoane părinte Terebenț, însă să nu fim prea rigizi, ci să luăm în considerare intenția bună și salutară a lucrurilor efectuate.

Mai multora. Frații preoți și alți intelectuali, cari ne trimit articole sau rapoarte pentru publicare, sunt rugați a-și acumula ideile în articole scurte și concise. Suntem siliți să scoatem revista în extensiune redusă, căci munca tiparului și hârtia sunt extrem de scumpe.

Părintele C. Trăim în era progresului asidu când oamenii nu se judecă după titlu și diplome, ci după munca ce-o depune fiecare în cercul său de activitate.

Părintele I. Revista noastră nu face politică.

CONCURSE

Conform rezoluțiunii Vener. Consiliului Eparhial No. 606/927 pentru îndeplinirea parohiei a 2-a din Bârsa, devenită vacantă prin strămutarea preotului Miron Grecu la Cuvin, se publică concurs cu termen de 30 zile.

Beneficiu.

1. Sesia parohială folosită de fostul preot.
2. Un intravilan parohial.
3. Bir și ștole legale.
4. Intregire dela stat, pe care parohia un o nu-l garantează.

Parohia este de cl. 2-a. Dela reflectanți se cere calificare corespunzătoare. Alesul va catehiza la școala primară unde va fi împărțit, va predica decăteori va face serviciu divin, va ținea exortație școlariilor când nu va servi Dumineca. Va suporta toate impozitele către stat și comună după beneficiul său.

Recursele adresate Consiliului par. din Bârsa, se vor înainta Oficiului prot. din Buteni. Reflectanții sunt obligați a se prezenta sub durată concursului în sf. biserică din Bârsa, pentru a-și arăta desteritatea în celea rituale și oratorie.

Reflectanții din alte Dieceze alături de Literile dimisionale, vor anexa la cererea de concurs și dovadă despre consensul P. S. Sale Episcopul nostru.

Consiliul par. ort. rom.

În înțelegere cu: *F. Roxin*, Protopop.

—□—

3—3

Pentru îndeplinirea parohiei I. din comuna Taut devenită vacantă prin decedarea parohului Pavel Ana, prin aceasta se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala” pe lângă următoarele venite.

1. Sesiunea parohială în estensiunea ei de astăzi, adică 17 jughere cadastrale eventual și pământul întregitor până la 32 iugh. în curgere pe baza legii agrare, împreună cu dreptul de pădure și pășune.
2. Un intravilan de 400 st. ptr.
3. Răscumpărarea de bir dela epitropia bisericeii în suma de 200 Lei.
4. Ștolele legale.
5. Intregirea salariului din vistieria statului, care comuna bisericăscă nu o garantează. Reflectanții, fiind parohia de cl. I, sunt obligați a prezenta la cererea de concurs dovadă, că corespund postulatului cuprins în concluzul Ven. Sinod Ep. No. 184/1910, cei din dieceză străină au a produce dovadă despre consenzul Arhiepiscopului diecezan, a se prezenta în cutare Duminecă ori sărbătoare în biserică pentru a-se face cunoșcuți poporului și a-și arăta destoinicia în celea rituale și oratorie, în fine, cu respectarea art. 33 din Regulamentul pentru parohii, a-și înainta în termenul concursual recursul adresat Consiliului paroh al adjutat cu toate documentele prescrise, oficiului protopopesc ort. rom. al Șriei. Alegându-se obligă a catehiza fără alta renumerație la școlălele din loc, cari i-se vor designa din partea celor competenți, a predica totdeauna când va servi, a suporta impozitele după beneficiul său. Până se va aranja chestia casei parohiale, va locui în casa locuită până aci de parohul dela parohia II, având a plăti comunei politice arânda, ce se va stabili în de comun acord.

Din ședința consiliului par. ort. rom. ținută în Taut la 26 Ian. 1928.

Aurel Borza ss.
preș. cons. par.

Gheorghe Ana ss.
notar

În înțelegere cu:

Mihail Lucaș ss.
protopop ort. rom.

—□—

3—3

Posta administrației.

Abonații foll „Biserica și Școala” sunt rugați să-și achite fără amânare eventualele restanțe și să ne trimită abonamentul pe anul 1928; iar Epitropiile parohiale să ne remită cât mai urgent calendarele rămase nevândute.

Redactor responsabil: **SIMION STANA.**

Cenzurat: Prefectura Județului.